

El procés a Puigdemont, tancat a Alemanya

Schleswig-Holstein va per feina i ja li permet sortir del país

El sí continua superant el no a la independència

El CEO també mostra que ERC guanyaria les eleccions i que els independentistes ampliarien la seva actual majoria

Racó d'en *Margarit*

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Callao, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,50€

DISSABTE • 21 de juliol del 2018. Any XLIII. Núm. 14704 - AVUI / Any XL. Núm. 13574 - EL PUNT

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

P10

El futur en joc

DIVERGÈNCIES • El PDeCAT comença una assemblea nacional decisiva sense haver pogut consensuar una entesa

NEGOCIACIONS • Direcció i crítics mantenen converses a contrarellotge després que Pascal rebutgés un principi d'acord

Mostres de suport als presos polítics a l'arribada de la presidenta a la presó del Tarragonès ■ EFE

Forcadell, al Catllar

Cultura

P30,31

Dues de les dotze pintures recuperades ahir ■ J. LOSADA

Barcelona recupera més obres del llegat de Muñoz Ramonet

Les filles de l'industrial entreguen dotze obres però encara en retenen més

Europa-Món

P24,25

Rajoy no es decanta per cap dels dos candidats

S'acomiada en el congrés del PP defensant el seu llegat i la gestió del 155 criticada per Aznar

Vine al Pallars, viu el Jussà

www.pallarsjussa.net www.viujussa.cat

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

Zzzzzzzz

A la societat catalana li ha sonat el despertador dues vegades. La primera va ser l'estiu del 2010, quan el Tribunal Constitucional va destruir l'Estatut i es van il·luminar, de cop, tot el que fins aleshores havien estat ombres desdibuixades i sospites més o menys genèriques. Sobtadament, els magistrats del TC apareixien com el que eren: uns espavilats a sou del PSOE i el PP. I el sistema polític derivat de la Transició quedava a la vista, amb bitllets que vessaven de les butxaques de la casta i clavegueres sobreixint al mig del carrer. Tant de soroll va fer que la major part del país es despertés.

Quatre estius més tard va sonar la segona alarma. La confessió de Jordi Pujol va encendre un focus potent i dirigit sobre trenta anys d'autonomisme. I es va veure que el pujolisme era la més petita d'un joc de nines russes, un subsistema pensat per gestionar uns quants interessos sota la legitimació del gradualisme nacional. La majoria dels ciutadans d'aquest país van sentir les dues alarmes. El sistema

La justícia espanyola s'ha quedat sola a Europa, convertint Espanya en una illa autoritària

espanyol els anava en contra i l'autonomisme no era l'eina que ells pensaven. Políticament, no s'han tornat a adormir.

Als espanyols també els ha sonat el despertador dues vegades. La primera l'abril del 2012, quan van saber –després de dècades de culte a la personalitat– que Joan Carles I era un barrut que estava caçant elefants a l'Àfrica mentre es disparaven les xifres d'atur i es retallava la inversió social. El sistema els havia enganyat sempre, convertint un comissionista immoral en un personatge enviat per la Providència a qui li devien la democràcia. L'alarma va sonar i ressonar com una estampida de paquiderms. Alguna incomoditat, algun nas arrufat. Però no es van despertar.

La segona alerta s'ha disparat ara, eixordadora. La justícia espanyola s'ha quedat sola a Europa, convertint Espanya en una illa autoritària. Una deriva que tindrà conseqüències greus i que ni tan sols serveix per apaivagar l'independentisme, que continua creixent a les enquestes... Però no, aquesta vegada tampoc no es despertaran.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Platja, matí i tarda

Els que van a la platja de bon matí fan com els de missa de set, que miren amb aire de superiorat els de missa de dotze. Què volen que els digui. Aquest any he baixat a mar quatre o cinc vegades molt d'hora i he trobat una gent una mica trista, una gent que sembla que hagin hagut de fugir del llit perquè patien d'insomni, perquè els n'havia tret algú o perquè se'ls havia aparegut el jutge Llàrena al capçal. Un dia d'aquests, una dona jove i sola que tenia al costat va anar rebent trucades al mòbil tota l'estona. Cada una li devia donar una notícia pitjor perquè no se sabia estar estirada ni asseguda i caminava inquieta, remugant i fumant. Em va arribar a posar nerviós i trist. Jo soc més de missa de dotze. O d'anar al mercat cap al migdia i no a les vuit, com fan els que diuen que a aquella hora hi troben els productes més frescos o el filet que a les dotze els carnisser et diu que ja s'ha acabat. Molt bé, doncs una mitjana, que encara és més saborosa. Al migdia la platja s'ha poblat de gent. Si hi ha algú que estigui trist queda neutralitzat pels que riuen i fan rotllanes i no

“Al migdia el mar s'adapta a l'efervescència dels banyistes

paren d'entrar i sortir de l'aigua. De bon matí l'aigua és més plana, això és cert. Al migdia s'adapta a la mobilitat i efervescència dels banyistes. Ara en vinc. És dissabte i encara hi havia més gent que els altres dies de la setmana. Com sempre, m'he distret més que mirant la gent des de la terrassa d'un bar, observatori dels jubilats. Homes i dones de totes les mides i d'expressivitats diverses. Aquell del perruquí que es mulla els peus, aquelles dues senyores que fa una hora que parlen dretes a tocar d'ones, aquells joves que han nedat fins a la boia i han tornat extenuats, el negres que venen pareos, les

noies de cossos indiferents a la força de la gravitació universal que ja ha actuat sobre les dones grans, els nens que semblen retratats per Sorolla, els tatuatges... Des del bar molts tatuatges no es veuen. Els pits de les joves i les grans, tampoc. Ni la panxa desorbitada d'aquell senyor. Al carrer procuren d'amagar-los i dissimular-los amb tèxtil a sobre. La platja és un gran desinhibidor. *Voyeur?* Era el 14 juillet, *enfants de la patrie*.

A la tarda, el mar es fa fosc i es torna a encalmar. La sorra agafa el color de les serradures de les sureres. El sol s'ha situat a ponent i la gent s'hi gira, d'esquena al mar. Parlo d'una platja orientada a llevant. A Palamós o a Roses, les platges que conec que miren a ponent, va diferent. Els nens i els pares que els vigilen parlen en veu baixa. Uns nois juguen a vòlei com jugaven a tennis els personatges d'una pel·lícula d'Antonioni: sense soroll i fins i tot sense pilota. La quietud és absoluta. Sembla que la gent esperi un senyal del cel, sembla que d'un moment a l'altre hagi de levitar, sembla que no haguem passat d'adoradors del sol.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Guell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/cbhcf3>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Una tria realment difícil

PABLO CASADO:

“L’operació diàleg és un fracàs, i això passa perquè no varem aplicar el 155 tal com l’havíem d’aplicar”

“L’avortament no és un dret; no hi ha res més progressista que defensar la vida”

“El dia de la infàmia no quedarà impune. Els delinqüents sediciosos acabaran a la presó”

“No es pot posar Espanya en mans d’independentistes i *batusunos* convertint els espanyols en ostatsges de Puigdemont i Otegi”

“El maig del 68 els joves de París destrossaven els carrers perquè s’avorrien”

“La majoria dels joves espanyols són del PP, però encara no ho saben”

“En ple segle XXI no pot ser moda ser d’esquerres, que són uns carques; estan tot el dia explicant la guerra de l’avi, i parlant de les fosses de no sé qui i de la memòria històrica”

“Només de repassar el que han dit els candidats, s’entén perfectament que les primàries del PP siguin tan renyides

“Hem de defensar la llibertat educativa; i sobretot hem de ser molt fermes amb les polítiques d’adoctrinament”

“Quan passi el congrés, el tema del meu màster s’oblidarà”

SORAYA SÁENZ:

“En relació amb Catalunya, ara el

que toca és ferma; ara toca defensar l’Estat; hem de dur el *gobierno* a Catalunya, no pas treure’l”

“Hem de protegir el medi ambient de la mateixa manera que ell ens protegeix a nosaltres”

“Qui ha posat fi a l’incompliment de la llei per part dels catalans? Qui es mereix els vots per continuar liquidant els independentistes? Mariano Rajoy i el PP”

“A Pedro Sánchez li han regalat la cadira a La Moncloa i ara ell vol regalar trossets d’Espanya”

“A Catalunya es practica l’apartheid”

“S’ha de plantar cara a TV3. La seva plantilla és tremendament independentista”

“Defenso fins a l’extrem l’educació. No podem enviar els nostres fills a les escoles perquè els expliquin què han de pensar; jo vull que pensin en llibertat”

EDITORIAL

El PP busca qui el dirigeixi

■ Els processos d’eleccions primàries per elegir el millor candidat són sempre un exercici de democràcia interna però també una ocasió temptadora de passar comptes. El Partit Popular no havia de ser menys, per això arriba al tram final de les votacions després d’oferir un sucós espectacle de retrets entre els dos candidats, Soraya Sáenz de Santamaría –afí al dimissionari Mariano Rajoy– i Pablo Casado –afí a l’expresident d’honor del partit, José María Aznar–. Un espectacle que ha permès constatar la divisió interna d’una formació que al llarg dels anys ha integrat importants sectors de l’ultracatolicisme i la ultradreta que pugnen per allunyar-la del centre polític conservador. L’oposició a l’exhumació de les restes del dictador Francisco Franco n’és un exemple prou contundent.

3.082 compromissaris elegeren avui el nom de la persona que d’ara endavant dirigirà la formació hereva de l’extingida Alianza Popular, després d’un procés que d’entrada va ensorrar el mite del milió d’afiliats. A la pràctica, els que han pogut acreditar que estaven al corrent de pagament de la quota i van mostrar interès per inscriure’s no han superat la xifra de seixanta-set mil. La decisió final, doncs, oscil·larà entre els partidaris del continuisme i els que voldrien avançar cap a posicions molt més dures per compensar l’ascens de Ciutadans i per atraure el vot més conservador. La sortida abrupta del govern a conseqüència de la moció de censura impulsada per Pedro Sánchez ha accelerat una transformació latent que tan sols la figura immutable de Rajoy frenava. I amb unes perspectives electorals gens menyspreables, malgrat la xacra de la corrupció que els esquitxa per tota la geografia espanyola.

De reüll

Maria Palau

Manca d’interès

Més de la meitat dels catalans majors de 14 anys (50,6%) no van visitar l’any passat cap museu, cap monument, ni cap galeria d’art. Però és que la gran majoria de l’altra meitat només ho van fer un o dos cops (41% i 27,3%). Aquesta és una de les dades que ha recollit l’Observatori dels Públics del Patrimoni Cultural de Catalunya, un projecte de l’Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural que busseja en els hàbits culturals tot obviant les xifres i els rànquings de visitants de les institucions, dels quals, tot sigui dit, els mitjans de comunicació abusem. L’objectiu de l’estudi és aprofundir en el coneixement tant del visitant com del no visitant per afinar les polítiques culturals, que ja sabem que al nostre país han sigut erràtiques. Més enllà dels freds números, hi ha persones que

La meitat dels catalans no van visitar l’any passat cap museu

decideixen entrar o no en un museu per un motiu o un altre. La manca de temps (43,9%), la manca d’interès (atenció: 34,2%!) i el preu (25,3%) són les principals raons que argüeixen els catalans que ignoren l’oferta expositiva. N’hi ha molts, de factors, que fan entendre per què els nostres museus estan tan buits de públic local (sense els turistes, serien un desert). I un de clau és el nivell d’estudis. Només un 13,9% de la població sense cap formació va visitar l’any passat un centre museístic. Per contra, els que tenen titulació universitària capgiren l’estadística: un 68% hi van sense dilemes. Cal insistir-hi: cultura i educació han d’anar sempre a l’una. O patirem.

Les cares de la notícia

EXPRESIDENT DEL PP I DEL GOVERN ESPANYOL

Mariano Rajoy

Honors discutibles

Mariano Rajoy té el dubtós honor de ser el primer president del govern a perdre una moció de censura, una moció de censura que va unir partits polítics ben diversos, però units en una sola cosa: fer fora el PP de Rajoy del govern. I encara fa discursos triomfants!

PRIMER TINENT D’ALCALDE DE BARCELONA

Gerardo Pisarello

Falta transparència

És obvi que l’oposició ha burxat en la debilitat en regidors de Barcelona en Comú i que la recta final del mandat no serà diferent, però també és significatiu, en el moment actual, que tota l’oposició coincideixi a dir que el govern municipal no és prou transparent en les dades econòmiques.

TERCER TINENT D’ALCALDE DE BARCELONA

Jaume Asens

Persistència sense límit

Aquest positiu en la secció Les cares de la notícia hauria de ser repartit entre tots els governs municipals, de tots els colors, que han persistit perquè el llegat de Julio Muñoz Ramonet torni a mans públiques, com ell volia. Pel que es va veure ahir, tocarà continuar persistint.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Entren al Palau
Agents de la Guàrdia Civil entren al Palau i al Parlament i requereixen les agendes de Gordó pel cas del 3%; també a Justícia i al CTTI.

10 anys Dur avís a Zapatero
José Montilla tanca el congrés del PSC reclamant al president espanyol que compleixi l'Estatut i el finançament acordats.

20 anys Desbordats pel foc
Les flames arrasen més de 17.000 hectàrees a les comarques del Bages i el Solsonès, i amenacen la Noguera, l'Alt Urgell i l'Anoia.

Full de ruta

Toni Brosa

Manipulació tumultuària

La decisió de la justícia alemanya de descartar l'extradicció de Carles Puigdemont per rebel·lió per la impossibilitat d'aplicar aquest tipus penal als fets que li imputa la justícia espanyola no només tomba l'argumentari del jutge Llarena i el Tribunal Suprem, també desmenteix el relat dels fets de la Guàrdia Civil i, al final de la cadena, posa en evidència els actors polítics que van començar a falsejar la realitat, parlant de "tumulto"; és a dir, de violència en les manifestacions del 20 de setembre i el 3 d'octubre i el referèndum de l'1-O.

En tot aquest procés són incomptables les mentides, manipulacions i silencis sobre Catalunya elevats a l'ènima potència per l'altaveu mediàtic espanyol fins a convertir-los en presumptes fets. I no, no es desmenteix ni es denuncia prou, ni des d'aquí, ni tampoc des d'allà. Fa uns dies, sense anar més lluny, va aparèixer la sospitosa figura de Manuel Valls en un acte de Ciudadanos, afirmant coses que en boca seva sonaran especialment es-

Potser no tenim prou temps per desmentir i denunciar, però l'hauríem de trobar

trafolàries, però que fa temps que sentim. Coses tan obviament falses i, per tant, insostenibles com ara que Catalunya vol "expulsar el castellà de l'escola" o que els "independentistes volen trencar Europa", quan totes dues coses, el castellà i Europa, són inherents a qualsevol projecte de futur d'una Catalunya independent.

I així podríem seguir desmentint mantres, com ara que l'1-O va ser un cop d'estat i els organitzadors uns col·lectistes; o que a Catalunya es practica l'apartheid; o que el president Torra és un xenòfob; o que l'independentisme és supremacista; o que l'escola catalana adoctrina i castiga la utilització del castellà fins i tot a l'hora del pati. O denunciant cada una de les desenes d'agressions espanyolistes que s'han produït en els últims mesos pel fet de dur una estelada o un llaç groc; denunciant la seva impunitat, i denunciant l'absència de condemna per part dels defensors de la llei. O denunciant cada una de les violacions de drets fonamentals, cada una de les acusacions sense fonament que s'han produït... Potser no tenim prou temps per perdre l'amb tanta burrada, però l'hauríem de trobar.

Tribuna

Edgar Illas. Professor de literatura i cultura catalanes a la Universitat d'Indiana

Tres lliçons vinícoles

Una alegria de l'estiu ha estat tastar els vins frescos, orgànics, heterodoxos, mariners que fa Oriol Artigas entre el Maresme i el Vallès Occidental. De la presentació que Artigas ens va fer dels seus vins en podem extreure tres lliçons. Aquestes lliçons ens ajuden a canviar la nostra relació col·lectiva amb el vi i passar de l'actitud autonomista, del típic català que li agrada menjar i beure per evadir-se i amagar la pròpia covardia, a l'estructuració d'una catalanitat global i sobirana.

LA PRIMERA LLIÇÓ, doncs, és literal. Artigas diu que el seu objectiu és vendre la meitat de la seva producció a Catalunya i l'altra meitat a l'estranger. Aquesta cosa tan diàfana és el paradigma del país emergent. La Catalunya del passat és la que és líder a Espanya; la Catalunya global, en canvi, té, a nivell econòmic però sobretot mental, un peu aquí i un altre a fora. A més, l'altre aspecte de l'objectiu d'Artigas és assegurar que l'èxit dels seus vins, que ja costen 150 dòlars a San Francisco, no impedeixi

que els seus compatriotes també en puguin beure, ja que aquí valen entre 10 i 40 euros.

LA SEGONA LLIÇÓ és que Artigas, que va començar amb un esclap i una espardeinya, al principi va tenir la gosadia de fer un web només amb les seves dades de contacte. El web era pur antimàrqueting i, efectivament, en tres anys només li van trucar tres persones. Ara bé, aquestes persones van resultar ser un distribuïdor nord-americà, un de francès i un de japonès. El model del qual venim funcionava al revés. La Catalunya de les olimpíades, del disseny i dels progrés es basava a crear imatges de modernitat que emmascaraven les formes de subdesenvolupament hereta-

“L'èmfasi ja no és en la imatge, sinó en la qualitat”

des. Artigas mostra el camí contrari: l'èmfasi ja no és en la imatge sinó en allò que vulgarment se'n diu la qualitat del producte, però que en podem anomenar una mescla d'autenticitat heideggeriana i de metafísica marxista del treball, és a dir, l'esforç per produir una cosa que expressi una manera de ser concreta i singular.

LA TERCERA LLIÇÓ té a veure amb l'espai. Artigas no cultiva les vinyes en paratges idíl·lics del Priorat, sinó que arreplega els trossos de terra que pot en una zona altament suburbanitzada. Per això, en lloc de buscar una suposada puresa, la seva filosofia consisteix a aprofitar tot el raïm que hi ha, tant si és pansa blanca autòctona com si és merlot aliè trasplantat, i redimir-ho amb la seva alquímia personal. Aquesta aproximació no dogmàtica i creativa als paisatges ni rurals ni urbans de l'àrea metropolitana es pot aplicar fàcilment a tots els àmbits. La incògnita, és clar, és si algun dia serem capaços de traduir a nivell polític aquesta vitalitat global dels nostres individus genials.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Esquerra

■ El moviment independentista hauria de mirar d'anar junt i organitzat i no seguint interessos de partits. Penso que hi ha un partit que ha decidit baixar del vaixell com diu la Sra. Rahola; per això hi ha baralles perquè un soci vol tirar enrere. Diuen "ampliar base" però en realitat és rendició, sort encara que en el seu últim congrés les seves bases els varen fer canviar el rumb. El dia que el país pugui ser lliure els partits podran buscar els seus legítims interessos, però mentrestant hem de fer força tots junts i crec humilment que en aquest tema Esquerra s'equivoca. Volen acatar Llarena i menyspreen Puigdemont i no entenc per què el Sr. Torrent suspèn plens quan es tracta de definir-se sobre el nostre president a l'exili. Crec que la Crida per la República és un moviment per a tots els independentistes. Hi ha co-

mentaristes que diuen que és el "centredreta", són els sectaris de sempre. Em considero d'esquerra i com jo molta gent i penso adherir-m'hi com a moviment transversal.

M. DOLORS BOTET
Barcelona

Vam votar i vam guanyar. Què esperem?

■ Em pregunto quina mena de fidelitat al mandat de l'1-O té aquest Parlament que no fa més que brandar la sobirania però agenollar-se davant les decisions del jutge Llarena. Europa ha dictat sentència: no hi ha delictes en el projecte independentista català, però els nostres representants independentistes (excepte la CUP) no estan actuant d'acord amb el que van prometre ni pel que van ser votats. Es van comprometre a restituir el govern i el president Puigdemont, i per por

de les represàlies del jutge no fan més que recular, suspèn plens i ajornar decisions. No és amb polítics temerencs que es fa realitat la República votada massivament en referèndum. Si no s'hi veuen amb cor, pas al costat si us plau. Qui vam defensar la democràcia l'1-O no tenim por.

SALVI PARDÀS SUNYER
Barcelona

La classe de religió

■ Em va sorprendre un article que vaig llegir a la premsa en què es considerava que el relat bíblic era igual de creïble que l'espiritisme o l'horòscop. Afirmar això suposa un total desconeixement del que significa la cultura religiosa. L'autenticitat de la Bíblia està a bastament demostrada. No es pot opinar així a la lleugera de temes tan importants. En el rerefons ja es veia a

venir el motiu, contribuir a eliminar d'una vegada per totes l'assignatura de religió a les escoles. No es tracta d'estar-hi a favor o en contra: "És un dret que tenen els pares i que no es pot vulnerar." Obligatòria per als centres i optativa per a l'alumnat és el que ha de ser i el que marca la llei.

Es parla ara des del govern d'implantar, a més, una assignatura obligatòria d'educació en valors cívics i ètics. Tornar a l'educació de la ciutadania com s'havia fet abans. Educar en valors –sobretot si es fa bé– és sempre positiu. N'hi ha molts per escollir.

Fomentar el respecte vers les altres persones, l'empatia, la igualtat, la solidaritat, la tolerància, l'esforç, la justícia... és ben interessant. La societat depèn de la bona formació dels joves. Ells han de ser els protagonistes del que serà el futur.

MARIA ÀNGELS PAGÈS CALVET
Ventalló (Alt Empordà)

La frase del dia

“La justícia espanyola no queda malmesa; són discrepàncies entre dos àmbits judicials”

Isabel Celáa, MINISTRA PORTAVEU DEL GOVERN ESPANYOL

Tribuna

Guillem López i Casasnovas. Catedràtic d'economia de la UPF

Gestioneu amb cura

Catalunya i el seu govern està confrontant uns importants reptes polítics en els quals ens hi juguem la supervivència com a país. Alhora ha de gestionar els serveis bàsics del nostre benestar dintre de les restriccions que imposa la legislació espanyola vigent. Els serveis sanitaris en són paradigma: ens hi va quasi la meitat del pressupost i en les seves conseqüències, el bon guariment de la salut. Ha costat tant arribar a fruit el que tenim que com a ciutadans hem de demanar als nous responsables que, si us plau, els gestioneu amb molta cura. I és que a la sanitat hi ha entrat un nou comandament. La major part, ja sigui per la joventut o per la seva procedència, coneixen encara poc el que tenen entre mans. El sistema sanitari de Catalunya ha tingut una construcció de consensos i compromisos, de posar a davant el fet de compartir objectiu més enllà dels interessos de part i de cada moment. A risc de no fer justícia voldria posar-li cares i noms. Gent tan diversa políticament com Farrés, Espasa, Trias i Llafronte. I gestors d'ample abast com Marull, Cuervo, Monràs o Ris. Ha comptat també amb el saber fer de Joan Rodés, A. Oriol Bosch, Martin Zurro, Esperança Martí, Joan Clos, Acarin, Jaurrieta, i de bons coneixedors de la política sanitària com Artells, Ortún, Via, Bohigas, Segura, Avendaño, Ramis, Guilera, Dolç... entre molts d'altres.

LA POLÍTICA AVUI FA QUE en el Departament de Salut s'hi hagi instal·lat, com deia, un nou equip de responsables. I ho ha fet de manera bastant monolítica, de partit. CiU ja embargava prou la política i la gestió però ho feia amb els balanços Convergència i Unió a dintre de la conselleria i amb un Catsalut més aviat *sociovergent* que el tripartit va respectar bastant. Construir la Xarxa Hospitalària d'Utilització Pública, armar el Servei Català de la Salut, muntar la concertació en el marc de la provi-

sió no lucrativa, la configuració de consorcis i ens de gestió, estendre la planificació de salut i de serveis sobre el territori, etc. ha fet possible el bon sistema sanitari català que tenim, i que tot i alguna mancança és orgull de país. Professionals compromesos, corporacions comprensives i ciutadans responsables han de mantenir els ancoratges del sistema. En ell hi ha la cohesió social, i en la no limitació de l'assistència per motius econòmics dels malalts, la decència de tots nosaltres com a país.

NO CAL DIR QUE MOLTES de les coses esmentades poden ser porcellana fina, i més en un context d'estretors financers. La ideologia fora de temps i de lloc

“A vegades penso que a casa nostra no acabem de valorar prou el bon sistema sanitari que tenim. Cal gestionar-lo amb cura, deixant de banda afinitats polítiques i apostant per la provada vàlua gestora

pot malmetre els equilibris actuals envers una regressió publicadora en detriment de la gestió pública més moderna de les organitzacions sanitàries, en la qual no importa qui sinó què i com es fa, ja que el referent és el per a qui es fa l'assistència. Per això, el finançador no pot situar-se en el seient del conductor de la sanitat tot i que la consolidació fiscal estatal l'empenyi a fer-ho. La restricció pressupostària ha de prendre's certament com una dada, però no com un condicionant discrecional de la deriva fiscal. El finançador pot anar de copilot de ral·li però mai sense un full de ruta de salut. El GPS ha de ser sanitari i ben fonamentat amb l'algoritme de la prioritització procedent de l'economia de la salut. El combustible s'ha d'optimitzar, dels recursos disponibles, coneguts i transparentats. Però s'imposa el realisme. Avui el nostre sistema sanitari necessita un poc més de fuel per a una nova embranzida que doni resposta als nous reptes que té plantejats: quatre-cents milions pot ser la xifra. Res inassumible si s'aconseguís millorar el finançament i tancar la bretxa del dèficit fiscal existent. Els professionals que han aguantat l'investida de la crisi han de poder respirar. Els gestors han de tancar pèrdues al dipòsit, però la bona conducció ha de continuar, ja que als seients de darrere hi som tots nosaltres, la nostra salut i bona part del benestar social.

EL NATIONAL HEALTH SERVICE britànic fa aquest setmana 70 anys, amb un suport de la població que arriba al 90% i com a part fonamental de “l'orgull de ser britànic”. A vegades penso que a casa nostra no hem acabat mai de valorar prou el bon sistema sanitari que tenim. Un recordatori als polítics perquè el manegin amb cura, que deixin de banda aventures polítiques i marquin els gestors no per l'afinitat de partit sinó per la seva provada vàlua gestora.

De set en set

Lluís Muntada

Moments fràgils (2)

Soc a la Terminal 1. Espero l'aterratge d'un vol d'Osaka. Fa poc, a través de Twitter, vaig rebre un missatge directe de la

Miszue, una noia japonesa amb qui ens vam conèixer a Berlín ara fa 28 anys en un curs trimestral d'alemany. Al missatge em deia que, camí cap a Londres, faria una escala de 4 hores a l'aeroport de Barcelona, i que estaria bé retrobar-nos després de tant de temps de no saber res l'un de l'altre. El criteri d'agrupar els alumnes segons les inicials del cognom va fer que ella i jo seguéssim junts a classe. En aquella època la Miszue feia dos anys que vivia a Brno, on estudiava violoncel. Tenia un front ample, el cabell negríssim i la mirada sempre suspesa en un deliciós aire somnolent. Agafava els apunts amb una lletra que ratllava el preciosisme. Era molt intel·ligent i discreta. Un dia, per exigències de l'exercici, li vaig haver de preguntar en públic: “El teu cor està ple o buit?”. Les seves amiguetes de la Casa del Japó van riure per sota el nas. I ella, després d'enrojolar-se, va dir: “Ara... està ple.” Una fotografia Polaroid. I cartes, moltes cartes.

Fan respecte, els retrobaments. No només perquè et trobaràs amb un desconegut, sinó perquè et trobaràs amb tu mateix: amb totes les teves conquestes i derrotes, que solen ser la mateixa cosa. El moment de *L'odissea* d'Homè que més em commou és quan Ulisses, després de 20 anys d'absència, retorna a la seva pàtria disfressat de captiu. I només el seu gos, Argos, el reconeix. Però el gos, tan savi, sap que davant dels enemics no pot manifestar cap reconeixement, perquè delataria el seu amo. Argos vessa una llàgrima d'emoció, cap endins. I dissimula que l'ha reconegut. I el deixa passar com si Ulisses o Miszue no fossin la força cardinal que són.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**Anàlisi
demoscòpica
de la societat
catalana**

El CEO indica que es manté el suport a l'independentisme i que ERC guanyaria les eleccions

**Les males
praxis de la
medicina
alternativa**

Un dona mor a Girona després de seguir un pseudotractament per càncer de mama

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Alemanya: “Puigdemont”

REACCIÓ La justícia del ‘land’ de Schleswig-Holstein dona per tancat el procés l'endemà de la decisió del jutge Llarena

ACTE L'expresident vol agrair en un acte públic el suport que ha rebut mentre ha estat a Alemanya

Gemma C. Serra

Berlín

L'Audiència Territorial de Schleswig-Holstein no ha trigat ni 24 hores a donar per “completament tancat” el procés d'extradició contra Carles Puigdemont després que el jutge Pablo Llarena retirés dijous l'euroordre de detenció contra l'expresident i la resta de polítics que són a l'exili. L'arxivament de la causa comporta que “Puigdemont és lliure i pot abandonar Alemanya immediatament”, segons va declarar la portaveu de l'Audiència, Frauke Holmer.

La decisió dels jutges del *land* alemany estava cantada, però no se sabia si es pronunciarien de manera immediata, com així ha estat, o si deixarien passar uns dies. Finalment, ahir al migdia van fer pública la seva decisió en un breu comunicat que a efectes pràctics suposa un salconduit perquè Puigdemont es pugui moure amb total llibertat per Europa. “La sala primera del penal de l'Audiència Territorial de Schleswig-Holstein ha decidit avui, a petició de la fiscalia, aixecar les mesures cautelars per a l'extradició contra l'expresident regional català Carles Puigdemont, després que la Justícia espanyola rebutgés l'extradició el 19 de juliol”, diu el text de la nota de premsa.

A partir d'aquest moment, el propòsit de Carles Puigdemont és el de desplaçar-se a Bèlgica per tornar a residir a la Casa de la República, amb seu a Wa-

Les dates

25.03.18

La policia deté Carles Puigdemont poc després d'entrar al país procedent de Dinamarca.

05.04.18

La justícia de Schleswig-Holstein no veu rebel·lió en Carles Puigdemont i el deixa sortir de la presó.

19.07.18

Pablo Llarena retira la petició de detenció de tots els polítics exiliats. Puigdemont pot tornar a Bèlgica.

terloo, però abans del trasllat pretén dur a terme algun tipus d'acte públic dirigit a la comunitat catalana resident a Alemanya en agraïment al seu suport i afecte mostrat durant aquest temps.

Han passat gairebé quatre mesos des que Puigdemont va ser detingut, el 25 de març, en entrar a Alemanya per la frontera danesa i després d'haver pronunciat unes conferències a Finlàndia. El propòsit de Llarena, a finals de març, era aprofitar que Puigdemont havia deixat Bèlgica per reactivar una euroordre que ell mateix havia retirat mesos abans, després que la justícia belga desestimés per primer cop els càrrecs de rebel·lió.

A Alemanya s'ha topat amb la mateixa situació: la fiscalia del petit *land* de

Schleswig-Holstein va tramitar la petició en el mateix sentit i pels mateixos càrrecs que volia Llarena. Però, quan va arribar la petició als jutges de l'Audiència, aquests van resoldre accedir a l'extradició només per un dels càrrecs que sí que estan previstos a les euroordres, el de malversació de fons públics, equiparable a corrupció.

Els magistrats alemanys es van entretenir a estudiar amb cura si el delictes de rebel·lió —que no existeix en el Codi Penal alemany— era comparable al d'alta traïció. I, després d'estudiar-ho amb tot el deteniment que calia, van concloure que no hi ha rebel·lió, entre altres coses perquè Puigdemont no és responsable dels casos de violència que hi va haver l'1 d'octubre.

Puigdemont hauria pogut gaudir de total llibertat de moviments molt abans. Tretze dies després de la seva detenció i ingress a la presó de Neumünster, aquell 25 de març, l'Audiència ja va respondre en el mateix sentit que ho va fer l'última vegada. Sí a l'extradició, però només pel delictes de malversació. Puigdemont va quedar així en llibertat condicional però pendent d'una nova revisió del cas, ja que Llarena va insistir en el seu propòsit i va presentar un munt de teòriques proves i vídeos, decidit a demostrar que s'havia produït el delictes de rebel·lió.

La segona decisió dels jutges de l'Audiència d'aquest *land* alemany ha caigut com una llosa sobre Llarena. El seu acte de dijous inclou crítiques agres a l'actuació dels jutges ale-

Puigdemont, sortint de la presó d'Alemanya on va estar tancat uns dies ■ EFE / ARXIU

Mas, Rigau, Ortega i Homs, judici el 10 i l'11 d'octubre

El calendari judicial contra els protagonistes del procés independentista ja té una primera data. El tribunal de comptes va notificar ahir a Artur Mas, Irene Rigau, Joana Ortega i Francesc Homs que hauran de comparèixer a judici els dies 10 i 11 del pròxim

mes d'octubre a Madrid. Tots quatre estan citats per al dia 10 a les 10 hores, quan és previst que comenci la vista i se'ls prengui declaració. El judici ha de servir per determinar si els quatre polítics que integraven el govern de la Generalitat quan es va fer la

consulta del 9 de novembre del 2014 han d'assumir els 5,2 milions d'euros que va costar la realització de les votacions. Per la via penal, Mas, Rigau, Ortega i Homs ja van ser jutjats i condemnats, i de moment han hagut d'aportar una fiança de 5,2 milions.

manys que, segons ell, no van assumir el cas amb el “compromís” requerit. No els corresponia estimar si hi va haver o no rebel·lió, sinó estudiar si el càrrec era equiparable al d'alta

traïció, considera la justícia espanyola.

‘Non coment’

Des de l'Audiència alemanya no s'han volgut comentar aquestes crítiques. La

seva portaveu, la jutgessa Frauke Holmer, que durant tot el procés ha atès amb impecable correcció els mitjans cada cop que l'han interpellada, es va limitar ahir a aclarir que Puigde-

L'APUNT
Profetes

Emili Bella

El context polític és tan volàtil que una enquesta feta la setmana passada queda caducada aquesta. L'últim baròmetre del Centre d'Estudis d'Opinió, tancat dissabte passat, no recull el malestar que pugui haver generat la crisi entre ERC i JxCat al Parlament, la retirada de l'euroordre per part del jutge Llarena, el llançament de Crida Nacional per la República fet per Carles

Puigdemont, ni el resultat, és clar, de l'assemblea que el PDeCAT celebra aquest cap de setmana. Però és interessant observar tendències (es consolida l'empat entre els partidaris i els detractors de la independència) i detectar líders polítics més ben valorats pels electorats d'altres partits que no pas pel seu. No tothom és profeta a la seva terra.

nt és lliure”

que els polítics empresonats no van participar en la rebel·lió, però que el delictes podria existir igualment per als processats a l'exili, aleshores aquests haurien d'esperar que el delictes prescrigués d'aquí a 20 anys abans de poder tornar a l'Estat espanyol. De moment, Puigdemont es podrà moure per diversos països, tot i que l'euroordre és tècnicament reactivable en qualsevol moment.

El final del camí

Ahir al vespre, i en declaracions a TV3, Carles Puigdemont va assegurar que la retirada de l'euroordre l'ha ajudat a “superar bé etapes i a sortir-ne reforçat”. L'expresident va dir que des de la seva detenció sempre ha tingut

Els exiliats poden trigar entre 10 i 20 anys a poder tornar a l'Estat

clar “el final del camí”. “El que és important no és la llargada del camí, sinó el final. En totes les circumstàncies, fins i tot en aquestes que van començar sent molt difícils, sempre hem vist el final del camí. Això ajuda a superar bé etapes i a sortir-ne reforçat també en l'aspecte personal”, hi va afegir. “Aquests mesos, malgrat la duresa de les circumstàncies, han estat un gran aprenentatge per saber que la gent hi ha estat en tot moment”, va subratllar tot agraint el suport rebut des de la distància. Puigdemont també va voler agrair el tracte de la ciutadania alemanya. “Tots els alemanys amb qui m'he trobat i he compartit moments han estat unes persones extraordinàries des del punt de vista humà”, va subratllar tot explicant que això “ha estat molt important en aquests mesos.” ■

mont “és lliure i pot deixar Alemanya immediatament”.

Qui sí que va reaccionar va ser el govern espanyol, que, a través de la seva portaveu, Isabel Celaá, va assegurar ahir que el comportament del jutge Llarena no danya la justícia espanyola. A la roda de premsa posterior al Consell de Ministres, la portaveu va despatxar el tema amb una resposta de manual en assegurar que el govern de Sánchez respecta l'autonomia i la independència de jutges i fiscals

Per la seva part, l'advocat de Carles Puigdemont,

Jaume Alonso-Cuevillas, va admetre, en una entrevista a l'ACN, que es fa difícil predir el futur del seu client perquè les previsions en una “causa política, no jurídica” són molt difícils perquè no en té precedents. Així, per exemple, creu que una sentència absoluta pel delictes de rebel·lió contra els polítics empresonats suposaria que Puigdemont, Comín, Serret, Puig, Ponsatí i Rovira podrien tornar quan hagués prescric el delictes de malversació de fons públics, que poden ser uns 10 anys. Si, en canvi, l'absolució per rebel·lió dictamina

Desenes de persones van rebre Carme Forcadell a l'entrada de la nova presó ■ ACN

Una cadena humana rep Forcadell a la presó del Catllar

Un acte multitudinari a la tarda denuncia l'empresonament de l'expresidenta ■ Turull, Rull i Sánchez demanen la llibertat

Redacció
EL CATLLAR

Centenars de persones es van concentrar ahir a la tarda davant de la presó de Mas d'Enric, al Catllar, per donar suport a l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell, que hi havia estat traslladada al matí, i a la resta de presos polítics. Davant l'esplanada de la presó s'hi van fer castells i, en un acte convocat per l'ANC, Òmnium Cultural i l'Associació Catalana de Drets Civils (ACDC), hi va haver parlaments i un concert de música.

Bernat Pegueroles, marit de Carme Forcadell i representant de l'ACDC, formada per familiars dels presos, va assegurar que la política s'havia emocionat molt al matí quan, a l'entrar a la presó, unes 300 persones l'esperaven vestides de groc i fent un pasadís. “No us imagineu l'impacte en veure la carretera amb les pintades, els llaços, la gent”, va dir.

La frase

“Com està ella? Tancada. Només ha canviat que pot mirar notícies en català”

Bernat Pegueroles
REPRESENTANT DE L'ASSOCIACIÓ CATALANA DE DRETS CIVILS I MARIT DE CARME FORCADELL

Però va confirmar que la presa no està bé després de 119 dies privada de llibertat. “Com està ella? Tancada. Només ha canviat que pot mirar notícies en català”, va dir.

Forcadell va ser traslladada ahir al matí a la presó del Tarragonès, tal com havia demanat, per estar més a prop de la seva família, que viu a les Terrer de l'Ebre. Des del 4 de juliol, que ella i l'exconsellera Dolors Bassa estaven a la presó del Puig de les Basses, a Figueres, on van arribar procedents de la presó madrilenya d'Alcalá-Meco. Ahir mateix el vicepresident del govern, Pere Ara-

gonès, va visitar Forcadell a la nova presó. “Està forta —va dir—, és un exemple de fermesa i dignitat.” Per cert, que un acte a favor de Forcadell que s'havia de fer avui a Tarragona ha quedat traslladat al 15 de setembre.

D'altra banda, ahir els exconsellers Jordi Turull i Josep Rull i el diputat de JxCat i exlíder de l'ANC Jordi Sánchez van tornar a demanar al Suprem que els deixi en llibertat, aquest cop al·legant que la decisió del jutge Llarena de retirar totes les euroordres demostra la “feblesa” de l'acusació per rebel·lió. La defensa dels presos polítics sol·licita la seva immediata posada en llibertat, ja que entén que la retirada de les euroordres contra tots els polítics independentistes fugitius de la justícia espanyola demostra la “summa feblesa de la forçada qualificació jurídica” per rebel·lió o sedició a partir de la qual s'ha “construït” la causa. ■

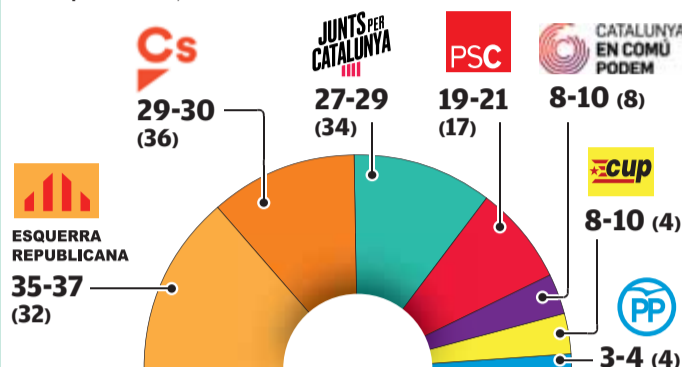
VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Baròmetre CEO Baròmetre d'opinió política. 2a onada 2018

Estimació d'escons

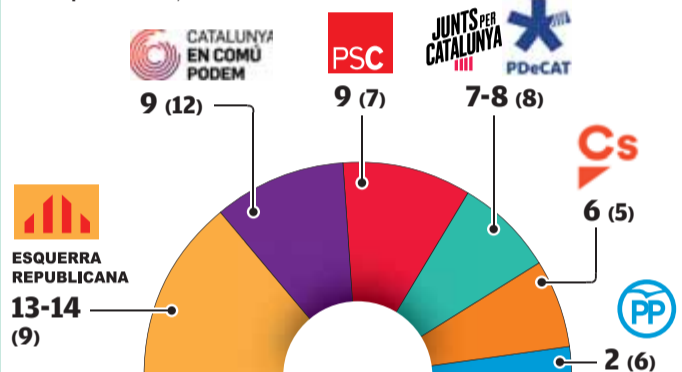
Parlament de Catalunya

Entre parèntesis, resultats 2017

Congrés dels Diputats

Entre parèntesis, resultats 2016

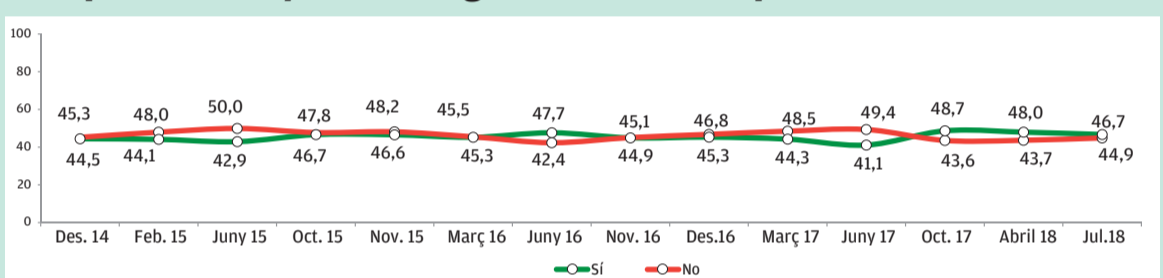
GRÀFIC: EL PUNT AVUI

Valoració dels líders polítics

MITJANES DE VALORACIÓ

Vol que Catalunya esdevingui un Estat independent?

'Sorpasso' d'ERC a Ciutadans i a JxCat, segons el CEO

■ Els partits independentistes mantenen la majoria, que podrien ampliar a 76 escons ■ El 46,7% dels catalans vol que Catalunya sigui un estat independent ■ Junqueras, el líder més ben valorat

Emili Bella
BARCELONA

Esquerra Republicana passaria a davant de Ciutadans i de Junts per Catalunya i guanyaria les eleccions amb una victòria folgada que li reportaria entre 35 i 37 escons (ara en té 32), segons el Baròmetre d'Opinió Política del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO), donat a conèixer ahir. El partit taronja passaria a ser la segona força al Parlament amb 29 o 30 diputats (un retrocés de sis o set actes), seguit de JxCat, que es quedaria amb entre 27 i 29 escons (ara en té 34). La distància entre ERC i JxCat, doncs, podria arribar als deu escons. La majoria independentista continuaria sumant i podria arribar a assolir 76 escons, sis més que en l'actualitat, gràcies també a la pujada de la

CUP, que passaria d'un subgrup de 4 diputats a la recuperació del grup amb 8 o 10 representants.

L'enquesta dibuixa un PSC en creixement beneficiat per l'arribada al poder de Pedro Sánchez a La Moncloa (de 17 a 19-21 escons) i una Catalunya en Comú Podem amb 8 o 10 actes (ara en són 8). El PP fins i tot podria perdre un dels quatre diputats que té actualment.

Un segment no menor prou important de persones que diuen que van votar JxCat el desembre passat ara s'està decantant per ERC, però podria existir un "efecte conjuntural", segons el director del CEO, Jordi Argelaguet, derivat de la menor presència mediàtica de Carles Puigdemont durant l'elaboració de l'enquesta, entre el 23 de juny i el 14 de juliol, quan estava pen-

Els republicans també vencerien al Congrés

El vot dual ja no és el que era. Avui ERC també guanyaria al Congrés, segons el CEO. Els republicans aconseguirien entre 13 i 14 escons, 4-5 més dels 9 actuals. Els comuns i el PSC empatarien en la segona posició amb 9 diputats. Pels de Xavier Domènech i Ada Colau suposaria una davalla-

da respecte als 12 escons d'En Comú Podem del 2016. En canvi, els socialistes registrarien un increment de dos diputats, atribuïble a l'efecte Pedro Sánchez. D'altra banda, el PDeCAT (que es va presentar encara com a Convergència) en podria perdre un o quedar-se amb els 8 d'ara.

Ciutadans n'obtingria 6, un més que el 2016, i el PP quedaria relegat en última posició i reduiria els 6 escons que té actualment a només 2.

En les eleccions espanyoles, la CUP reparteix el seu electorat entre ERC (un 35%), l'abstenció (19%) i els comuns (14%).

dent de la resolució del tribunal alemany. En concret, un 16% dels que diuen que van votar JxCat preferirien ara ERC i quasi un 5%, la CUP. Alhora, els republicans perdrien un 6% cap als cupaires. Les fuites de Ciutadans van cap al PSC (6,2%). Més significatiu és el 10% que abans votava el PP i ara ho faria per Inés Arrimadas.

D'altra banda, un 46,7% dels catalans vol

que Catalunya esdevingui un Estat independent, 1,3 punts menys que en l'última enquesta. Els partidaris del no a la independència pugen 1,2 punts respecte a l'abril i assoleixen un 44,9%. Així, el suport a la independència es manté al davant per tercer cop consecutiu. Tot i això, la poca distància entre el sí i el no, tenint en compte el marge d'error de l'enquesta, equival a un "empat",

segons Argelaguet.

Pel que fa a la valoració dels líders, el d'ERC, Oriol Junqueras, a la presó de Lledoners, és el més ben valorat (6,16), seguit del vicepresident republicà Pere Aragonès (5,49) i del dirigent de la CUP Carles Riera (5,44), per bé que aquests dos últims registren un grau de coneixement entre la població considerablement menor que Puigdemont, que tam-

bé aprova, amb un 5,01. En canvi, el president, Quim Torra, suspèn amb un 4,89. És el primer cop que es pregunta per Torra, desconegut per un 16% d'enquestats.

És curiós observar com Aragonès és més ben valorat entre els votants de JxCat que entre els d'ERC, o que l'electorat del PP posa més bona nota a la regidora barcelonina Carina Mejías que la que li atorga el seu de Ciutadans. El cas més sorprenent és el de la portaveu dels comuns al Parlament, l'independentista Elisenda Alamany, que és més ben acollida pels votants d'ERC i del PP que no pas entre els seus propis coreligionaris.

Efecte Pedro Sánchez

El baròmetre del CEO indica que el relleu de Mariano Rajoy per Pedro Sánchez ha suposat un impacte no només en la intenció de vot al PSC, sinó també en la percepció de la situació política a Espanya: els ciutadans que la consideren *dolenta* o *molt dolenta* baixen d'un 85 a un 65%. En canvi, l'"atmosfera més favorable" per als socialistes que descriu el director del CEO no es percep en el nombre de partidaris de l'Estat federal, que manté una tendència plana. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La coordinadora general, Marta Pascal, amb la seva executiva en presentar ahir l'informe de gestió en l'inici de l'assemblea del PDeCAT ■ JOSEP LOSADA

El PDeCAT comença sense acord una assemblea clau

■ Converses contra rellotge entre la direcció i els crítics després que Pascal rebutgés un principi d'acord que situava Bonvehí com a president ■ Casals podria presentar candidatura alternativa

Òscar Palau
BARCELONA

Sense un acord per consensuar qui durà les regnes i cap on, el Partit Demòcrata Europeu Català (PDeCAT) va donar el tret de sortida ahir al vespre al Palau de Congressos de Catalunya de Barcelona a una assemblea nacional –l'òrgan suprem– que serà decisiva per al futur de la formació i la seva possible confluència cap a les posicions de Junts per Catalunya, des d'aquest dilluns representades per la Crida Nacional per la República que van llançar l'encara militant Carles Puigdemont i el seu cercle més afí, encapçalat pel president, Quim Torra (ahir absent per raons personals, tot i que se n'havia anunciat la presència), i l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez.

Molts interrogants plenen sobre l'assemblea, per a la qual s'ha registrat la xi-

fra rècord de 1.908 associats, i que s'han de resoldre aquest cap de setmana. Els demòcrates debaten avui i votaran demà al matí set ponències sobre les quals pivota tot el seu discurs i estratègia futura, però especialment dues: la política i la d'organització, que aniran íntimament lligades. Els inscrits tindran l'última paraula en tot.

El pacte de Lledoners

El principal motiu de discòrdia els dies previs, i més encara arran del llançament de la Crida, ha estat la disputa pel control entre els sectors crítics, partidaris si cal de la unilateralitat per implementar la República i del trànsit cap al nou espai liderat per Puigdemont, i la direcció actual, acusada d'"autonomista" i que voldria mantenir la identitat del partit com a pal de pallar del nou projecte polític, amb el qual, això sí, veu l'acoblament inevi-

Les frases

“Hem d'acabar de negociar, però estic segura que diumenge en sortirem amb un equip reforçat”

Marta Pascal
COORDINADORA GENERAL PDECAT

“Es fa una Crida per fer un pas endavant, i cal fer-ho amb el suport de totes les ideologies; la unitat és bàsica”

Xavier Trias
PRESIDENT DE L'ASSEMBLEA PDECAT

“No perdem l'oportunitat de fer balanç de manera constructiva i de debatre i reflexionar”

David Font
COORDINADOR ASSEMBLEA PDECAT

table. Després d'una setmana de negociacions, dijous a la tarda s'havia arribat a un principi d'acord que els crítics batejaven com el “pacte de Lledoners”, ja que tenia el vistiplau dels exconsellers Jordi Turull i Jordi Rull –rivals i perdedors del congrés de fundació fa dos anys, però ara aliats i autoritats clau en les converses–, a més del també empresonat Quim Forn i del mateix Puigdemont, que ja ha fet saber que estriparà el carnet del partit si el continua liderant la coordinadora general Marta Pascal.

L'acord consistia, segons fonts pròximes, a nomenar David Bonvehí, actual coordinador d'organització, com a nou president de consens, en una cúpula que es completaria amb una sola vicepresidència de la qual ahir no va transcendir el candidat. Ara bé, la clau del pacte era la creació d'una comissió específica de 16 persones, amb totes les sensibilitats representades, que tindria l'encàrrec de pilotar la confluència del PDeCAT cap a la Crida, comissió que en la pràctica assumiria la direcció en aquest període.

Segons fonts dels crítics, però, Pascal va rebutjar ahir al matí sumar-se a l'acord després d'una nova visita a Lledoners. A la tarda, en entrar a l'assemblea, ella explicava que s'està “treballant en una candidatura de consens”, i que “no hi ha res trencat”, però es mostrava esperançada perquè no veu “diferències de fons insalvables”. Encara més, té unes “ganes immenses” de sumar-se a la crida de país de Puigdemont, però diu que vol fer-ho “compatible” amb una “unitat” que reforci el paper del PDeCAT.

Des dels crítics s'admetia que segueixen les converses ja contra rellotge, però es confirmava que si no hi ha acord –que hauria de passar en gran mesura pel pacte de Lledoners–, presentaran una candidatura alternativa a la direcció actual, que encapçalaria l'alcalde de Molins de Rei, Joan Ramon Casals. El termini màxim per fer-ho es tanca demà a les onze del matí. És clar que l'esborrany de la ponència organitzativa que ha presentat la direcció preveu una presidència política –i no simbòlica com l'actual–, a més de diverses vicepresidències –l'exconseller Lluís Puig ja va dir que n'acceptaria una– i un secretari general, que recuperaria així la nomenclatura. La direcció va oferir als crítics d'ampliar l'executiva per poder-los encabir, dels 12 membres actuals a “entre 20 i 30”, per la qual cosa el comitè nacional també creixia de 60 persones a entre 80 i 100. Sigui com sigui, perquè hi hagi eleccions per renovar la direcció –o per ampliar-la o per crear qualsevol altra fórmula– abans s'hauran d'aprovar esmenes que ho incorporin en la ponència, ja que ara els estatuts no ho permetrien. A més, en cas de votar-se una nova executiva hi podrien participar els 14.000 associats, i no sols els inscrits en l'assemblea.

La ponència política serà l'altre cavall de batalla, ja que ha de definir si el partit no renuncia explícitament a vies unilaterals per assolir la República i fa el procés cap a la plena convergència amb la Crida Nacional, com reclamen els crítics. El text actual tot just parla de “sumar” amb JxCat i d'un procés d'auto-determinació “irrenunciable” per fer realitat el nou estat, per bé que l'acció política en aquesta direcció ha de ser “possibilista”. Unes 1.500 esmenes ja han estat aprovades i unes 300 incorporades als diferents documents. La resta, unes 850 –la majoria en la ponència política i l'organitzativa–, arriben vives i es debatran avui.

El president de l'assemblea, Xavier Trias, demanava “generositat” i “cohesió” ahir en la inauguració, per unir en aquest “moment excepcional” gent a la presó i l'exili amb “gent que ha dirigit el PDeCAT en moments difícils”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els líders es conjuren per tancar ferides a JxCat i ERC

■ Un dinar dels dirigents al govern i el Parlament posa les bases per millorar la comunicació ■ Torrent fa autocrítica, però crea malestar en insistir a acusar-los

Òscar Palau
BARCELONA

S'han conjurat per fer-ho, però encara no s'han tancat del tot les ferides de la trencadissa de dimecres al Parlament entre JxCat i ERC arran del desacord, que es manté, per la suspensió o no de Carles Puigdemont com a diputat en compliment de la interlocutòria del jutge Llarena. Un dinar dijous dels màxims dirigents al govern –Quim Torra i Pere Aragonès, a més de les conselleres Elsa Artadi i Ester Capella– i el Parlament –els portaveus Albert Batet i Sergi Sabrià– va posar les bases, segons es va saber ahir, per tancar la polèmica, rebaixar tensions i mirar de refer relacions, per la qual cosa es van instar a aprofitar les vacances. La conjura també és perquè sigui més fluida la comunicació interna, per la qual cosa es van fixar mecanismes “permanents i ben delimitats”, segons indicava ahir Artadi, a fi de tancar els acords abans i millor i evitar que es repeteixin en públic “espectacles lamentables” com el de dimecres.

Aquesta última expressió textual és del president del Parlament, Roger Torrent, que ahir a RAC1 va demanar “autocrítica” als partits, i que “parlin més”. Això sí, es mostrava indignat

Torra i Aragonès, amb tots els delegats del govern que van prendre possessió ahir ■ EFE

Prenen possessió els vuit delegats

Torra i Aragonès van presidir ahir al migdia l'acte de presa de possessió dels vuit delegats territorials del govern, la meitat dels quals són restituits després de ser destituïts el 155. L'acte s'havia endarrerit pels tràmits de creació de la

vegueria del Penedès, la gran novetat de la legislatura. L'un i l'altre, precisament, van incidir que així es recupera el mapa territorial dissenyat per la Generalitat republicana. “Tenim la voluntat de ser al territori més que mai”, cloïa Torra.

nat que es dubti del seu compromís, després que se l'acusi de blanquejar el PSC del 155, i va refermar que “és fals” que trenqués cap acord. “No val tot per esgarrapar uns quants vots, això no aporta res, i determinades actituds no ajuden a augmentar la majoria independentista”, renyava. “Què provoca això? Un o dos diputats més a

l'un o l'altre? Del que es tracta és que anem més enllà i busquem gent dels altres blocs”, incidia. Torrent està disposat a anar fins on sigui si és amb una estratègia conjunta, però es desmarca de “gesticulacions simbòliques perquè sí”. La crítica de Torrent, que no va amagar cert malestar per no haver estat al dinar de dijous, va tornar a

causar l'enueig de JxCat i va obligar a activar els mecanismes que s'havien donat la vigília. Per això Artadi sortia poc després a demanar que s'apostés “per la unitat” i per posar fi als retrets. En les pròximes setmanes treballaran per recuperar la confiança i mirar de desllorigar la situació, perquè “no s'ha de deixar per a l'últim dia”, segons ella. El desacord, però, continua, perquè Artadi creu que la renúncia a l'extradició “reforça encara més” que no se suspengui Puigdemont i, en canvi, fonts d'ERC interpreten el contrari, ja que recorden que l'única manera que pugui continuar votant, ara que no podrà delegar el vot, serà acceptar la substitució temporal. ■

Un moment de la reunió de la mesa general de la funció pública, que va tenir lloc ahir a Barcelona ■ ACN

El retorn de la paga extra, condicionat

■ Puigneró el vincula a l'augment de la despesa permesa a les autonomies

Redacció
BARCELONA

La Generalitat condiona el retorn de la paga extraordinària que els funcionaris van deixar de percebre el 2013 i el 2014 a l'augment de la regla de despesa de les autonomies. El govern s'havia compromès a iniciar aquest any el retorn del deute amb el pagament d'un 10% inicial –uns 50 milions d'euros–, però el conseller de Polítiques Digitals i Administració Pública, Jordi Puigneró, va avisar ahir que no ho podran fer si no els amplien el marge de despesa.

Puigneró vol negociar de manera conjunta amb el Departament d'Economia i amb els ministeris corresponents la flexibilització dels criteris de càlcul de la despesa del 2018 i el 2019 per poder retornar

les pagues extres pendents de fa anys. El conseller ho va fer públic després de la primera reunió amb els sindicats majoritaris de la funció pública –UGT, CCOO i IAC– en la mesa general de la funció pública, que va acabar sense acord. El govern proposa un increment salarial de l'1,95% el 2018 aplicable a partir de la tardor amb efectes retroactius.

L'Estat mou fitxa

En aquest sentit, el Consell de Política Fiscal i Financera de l'Estat es va reunir ahir, sense presència catalana, i va acordar, justament, alleujar la pressió fiscal sobre el territori. L'any vinent hi haurà un objectiu de dèficit del 0,3% del PIB i no del 0,1 previst. El 2020 serà del 0,1% i no del 0, que s'haurà d'assolir el 2021. ■

FESTES D'ESTIU 2018
PROGRAMA

Divendres 27 de juliol, a partir de les 20:30h.
PREGÓ DE FESTA MAJOR, a la Plaça Ajuntament, a càrrec d'alumnes de l'Escola Reilinars.
SOPAR DE FESTA MAJOR, a la Pista Poliesportiva. Preu: BC
BALL amb el grup SABOR SABOR

Dissabte 28 de juliol a partir de les 17h.
CURSES DE CAMP A TRAVÉS, a partir de les 17h.
 XXXIX Trofeu Marc Muncunill
 XXXVI Trofeu Núria Muncunill
 Inscripcions fins el 25 de juliol inclús, a cal Muncunill.
 Es tancaran les inscripcions en arribar als 250 participants
Botifarrada per tots els corredors
 Organitzat per Família Muncunill
CINEMA A LA FRESCA “El Pregón”, a les 21:30h, a la Pista del Planet
FESTA MAJOR JOVE a la PISTA POLIESPORTIVA, a partir de les 22:30h.
 DJ DUDUX fins a les 24h. Orquestra MITJANIT de 00 a 02:00h.
 DJ DUDUX fins a les 05:00h.

Diumenge 29 de juliol, a les 18:30h.
HOLI DOLI | FESTA ESCUMA a la Pista del Planet

FESTA MAJOR
REILINARS

850431-11920590